

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 24. Quid addendum sit circa dissolutionem ob crimen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

rem, quod & cum Caja juxta statum suum commodè vivere possit, quamvis fortè minùs commodè. 2. Caja dicens, se onerare conscientiam Titii videtur significare, quod non cedat jure, sed tantùm nolit convenire in foro externo, unde Titius manet obligatus, nisi Caja ob hanc fortè offensam liberè remittat jus suum, & debet de hoc se certiorare Titius, cum jus Cajæ sit in possessione. 3. Caja acquisivit jus ad arrham, quia Titius sine culpa Cajæ resiliit, & sine causa, unde si Caja ideo reddidit, quia putabat se teneri reddere, erravit, & noluit reddere, si non tenebatur, ergo cum non teneretur, noluit à se abdicare, unde Titius tenetur ipsi reddere, sicuti si solvissem pecunias putans me debere, cum non deberem, non exui me dominio, sed alter teneretur mihi restituere. Potuit tamen Caja absolutè velle reddere, v. g. ut se generosam ostenderet, nolens aliquid ab illo habere, de qua mente Cajæ tenetur se iterum certiorare Titius, cum jus Cajæ sit in possessione.

Q. 24. Quid addendum sit circa dissolutionem ob

crimen. R. S. 1. Armill. & alii dicunt, sponsalia non rumpi per illatam sponsæ à tertio vim seu stuprum, quia, si essent conjuges, non ideo separarentur toro, nec per hoc violata est fides, nec ideo præsumi potest periculum ejus violandæ. Opposita sententia, quam communiter tenent Theologi & Juristæ cum Sanch. l. 1. d. 55. n. 7. Avers. q. 8. l. 14. Matr. n. 84. Krim. n. 309. Kugler p. 3. n. 83. est probabilior, & colligitur, ex Cap. Raptor. 27. q. 2. Ratio autem est, quia sponsa per hoc est reddita notabiliter vilior, tum maximè, quia sponsus exponeretur periculo alendæ alienæ proles, quod subire non tenetur.

Tom. VIII.

G

netur.

netur. Quæ rationes non tenent, si sponsus metu gravi cogeretur fornicari, hinc communem *Sanch.* n. 8. tenet, non ideo posse resiliere sponsam. Si tamen hæc propterea horrore haberet ab hoc sponso, *Krim.* n. 310. dicitur esse cogendam ducere.

162. §. 2. Si uterque post sponsalia fornicetur, quid Authores dicant, refert *Busenb.* supra, & plures pro singulis sententiis adducit *Avers.* *Porrò.* Ratio autem eorum, qui dicunt cum *Uac.* neutrum posse resiliere, est, quia delictum unius compensatur per delictum alterius. *Uac.* refert, quòd delictum sponsæ censetur gravius, nam adulterium uxoris etiam censetur gravius, & tamen, si tam vir quàm uxor adulterantur, delicta se compensant, & non fit divorcium. Ratio eorum, qui dicunt, solum sponsum posse resiliere, est, quia in sponsa est hoc fœdus, quæ fit notabiliter vilior, & quia fit incertum, cujus sit futura proles. *Castrop.* d. 1. p. 21. *Uac.* *Krim.* n. 312. *Kugler* p. 3. n. 89. probabilius dicunt utrumque posse resiliere, quia uterque violat fidem, ergo uterque dat alteri jus resiliendi. Et sponsum posse rejicere sponsam fornicariam non obstante vinculo juramenti, deciditur *Cap. Quemadmodum 25. De jurejurando.*

163. §. 3. Si adsit sola præsumptio commissæ fornicationis, uti si sponsa frequentet domum mulieris, cum quo scitur peccasse ante sponsalia, *Uac.* *noch.* apud *Gob.* num. 329. putat hoc sufficere ad dissolvenda sponsalia, sed oppositum est probabilius, nam præsumptio illa fieri non debet, quia delicta non præsumuntur, ergo sponsalia manent in possessione. Poterit tamen suspensio

Matr
quan
§.
ab ali
Ponti
spons
ejusim
Krim
actus
riculo
moni
§.
est fut
riè ob
formi
fertim
perve
§.
resili
308.
obstat
sed ve
te obl
juriar
ne ab
Q.
nes, q
aliis
regul
notat
prævi
utico
hæc r
prom
indiff

Matrimonium, donec facta sit inquisitio, & quantum fieri potest, sit comperta veritas.

§. 4. Si sponsus resciat sponsam admittere 164. ab alio ractus vel oscula impudica, secundum Pontium potest resilire, id tamen negat licere sponsæ, si sponsus ista faciat: limitat Laym. nisi ejusmodi actus essent frequentes, sed Castrop. & Krim. dicunt similiter licere sponsæ, quia hi actus denotant levem animum sponsi cum periculo minoris etiam post contractum Matrimonium amoris erga sponsam.

§. 5. Si unus sponforum incidat in hæresin, 165. est sufficiens causa resiliendi, (imò & ordinariè obligatio) si enim sufficiat superveniens deformitas corporis, multò magis animæ, præsertim cum ordinariè habiturus sit periculum perversionis in se vel in prolibus, Krim. n. 314.

§. 6. Solus ille, qui injuriam passus est, potest 166. resilire, non autem alter, Avers. l. 4. & 14. Krim. 308. & colligitur ex dictis l. 3. p. 2. n. 641. Nec obstat, quòd sponsalia non possint claudicare, sed vel debeat esse ex utraque, vel ex neutra parte obligatio, nam hoc dato, saltem ille, qui injuriam fecit, tenetur ex sua simplici promissione ab altero acceptata.

Q. 25. Quid notandum sit circa varias mutatio- 167. nes, quæ fortè superveniunt. R. §. 1. Quamvis in aliis contractibus onerosis non admittatur se regula, quòd licitum sit resilire, si superventis: notabilis difficultas vel causa, quæ si non prævisa fuisset, contractus non fuisset, ut in uti constat ex dictis l. 3. p. 2. à n. 620. donec hæc regula ordinariè valet in sponsalibus, promissio Matrimonii, quod inducit vincu quòd 171. indissolubile, requirit majorem libertate, endi